

Omvändelse, ånger, kärlek

En människas liv är på sitt sätt en ständig återkomst till Fadershuset. Vi återvänder genom ånger, genom den hjärtats omvändelse som innebär att man vill förändras, att man fattat ett fast beslut att bättra sitt liv och uttrycker detta i form av uppoffring och självutgivelse. (När Kristus går förbi, nr. 64)

2019-07-08

Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig. (Ur Lukasevangeliet 15:7)

När kommer jag väl att omvända mig?

Min Gud, när kommer jag väl att omvända mig?

Smedjan, nr. 112

Om du har gjort ett misstag, stort eller litet, skynda tillbaka till Gud!

Lyssna till psalmens ord: *cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias* — Herren kommer aldrig att förakta eller vara likgiltig inför ett ödmjukt och förkrossat hjärta.

Smedjan, nr. 172

Nu! Återgå till ett generöst liv nu. Låt dig inte luras: ”nu” är varken för tidigt ... eller för sent.

Vägen, nr. 254

Nunc coepi - Nu börjar jag! Det är en förälskad människas utrop som, varje ögonblick, såväl om hon har varit trogen som om hon inte har varit tillräckligt generös, förnyar sin önskan att tjäna - att älska! - Gud med helhjärtad lojalitet.

Plogfåran, nr. 161

Jag förväntar mig allt från dig, min Jesus: omvänd mig!

Smedjan, nr. 170

Gud väntar på oss

Kristendomen är inte en bekväm väg, det räcker inte med att *befinna sig i Kyrkan* och låta åren gå. I våra liv, i alla kristnas liv, är den första omvändelsen – det unika ögonblick

som var och en minns, det ögonblick då man tydligt inser allt det Herren begär av oss – viktig; men ännu viktigare, och svårare, är de påföljande omvändelserna. Och för att underlätta den gudomliga nådens verkan i dessa omvändelser, är det nödvändigt att bevara själen ung, att åkalla Herren, att förmå lyssna, att ha upptäckt det som inte går bra, att be om förlåtelse.

När Kristus går förbi, nr. 57

En människas liv är på sitt sätt en ständig återkomst till Fadershuset. Vi återvänder genom ånger, genom den hjärtats omvändelse som innebär att man vill förändras, att man fattat ett fast beslut att bättra sitt liv och uttrycker detta i form av uppoffring och självutgivelse. [...]

Gud väntar på oss, likt fadern i liknelsen, med öppna armar, även om vi inte förtjänar det. Det spelar ingen roll hur stor vår skuld är. På

samma sätt som den förlorade sonen
behöver vi bara öppna vårt hjärta,
längta hem efter vår Faders hus,
häpna och glädjas åt den gåva som
Gud ger oss, nämligen att vi kan kalla
oss hans barn, att vi verkligen är
hans barn, även om vårt gensvar har
varit mycket klent.

När Kristus går förbi, nr. 64

Säg sakta, uppriktig i anden: *nunc
coepi!* — nu börjar jag!

Tappa inte modet om du olyckligtvis
inte ser i dig förändringen, verkan av
Herrens högra hand ... Från din
låghet kan du ropa: Hjälp mig Jesus,
för jag vill göra din vilja ... din så
älskvärda vilja!

Smedjan, nr. 398

kärlekssmärta

Vår erfarenhet av synden måste leda
oss till att känna ånger, till ett

mognare och djupare beslut att vara trogna, att verkligen identifiera oss med Kristus.

När Kristus går förbi, nr. 96

Vi måste lära oss att vara ett Guds barn. [...] Då kommer vi aldrig att tveka: vi kommer i stället att resa oss, oavsett vilket fel vi gör oss skyldiga till, om så det mest motbjudande, och återvända till det gudomliga barnskapets säkra väg som slutar i Guds öppna famn som väntar på oss.

Guds vänner, nr. 148

Förtrösta på Guds makt

I denna kärlekskamp behöver vi inte låta oss nedslås av våra fall, inte ens allvarliga sådana, om vi bara vänder oss till Gud med ånger och ärliga föresatser i botens sakrament. En kristen är inte en neurotisk samlare av prickfria tjänstgöringsintyg. Jesus Kristus vår Herre blir lika rörd av

Johannes oskuld och trohet som av Petrus ånger efter hans fall. Jesus förstår vår svaghet och drar oss till sig som uppför ett sluttande plan, och han vill att vi skall fortsätta anstränga oss för att stiga en bit dag för dag.

När Kristus går förbi, nr. 75

Granska vår längtan efter ett kristet liv, efter helighet; ett tillfälle att reagera med en akt av tro inför våra svagheter och, med förtröstan på Guds makt, fatta föresatsen att lägga ned kärlek i vår vardags görande och låtande. Vår erfarenhet av synden måste leda oss till att känna ånger, till ett mognare och djupare beslut att vara trogna, att verkligen identifiera oss med Kristus

När Kristus går förbi, nr. 96

”Så mycket jag är skyldig Gud som kristen! Att jag motsvarar nåden så bristfälligt, trots denna stora skuld,

har fått mig att gråta av smärta: av kärlekssmärta.

*Mea culpa!**” Det är bra att du börjar erkänna din skuld, men glöm inte hur den skall betalas: med tårar, visst ... men också med gärningar.

* Min skuld! Ö.a

Vägen, nr. 242

pdf | Dokument automatiskt skapad
från <https://opusdei.org/sv-se/article/omvandelse-anger-karlek/> (2026-03-22)